



ת"פ (ירושלים) 19836-01-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19836-01-25 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד אלכס גפני

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, בריבוי עבירות הפרת צו פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, ובעבירת הפרת הוראה חוקית.

כפי שתואר באישום הראשון, שבמסגרתו הורשע הנאשם בריבוי עבירות הפרת צו פיקוח שניתן בעניינו ביום 15.10.24, בשתי הזדמנויות בחודשים אוקטובר ונובמבר 2024, שיקר הנאשם לקצין הפיקוח ביחס למקום הימצאו.

בשתי הזדמנויות אחרות, במהלך חודש נובמבר 2024, לא הגיע הנאשם לפגישות שאליהן נדרש להגיע במשרדו של קצין הפיקוח.

כפי שתואר באישום השני, שבמסגרתו הורשע הנאשם בעבירה אחת של הפרת צו פיקוח, ביום 9.12.24 בשעה 10:00 נערך ביקור בביתו של הנאשם והוא התבקש להגיע לראיון אזהרה ביחידת צור בשעה 12:00 באותו היום. הנאשם לא התייצב לראיון ותחת זאת הלך לבית הכנסת ושהה שם כשהוא לובש לבני נשים מתחת לבגדיו, הגם שהחזקה ולבוש בגדי נשים מחוץ לביתו נאסרו עליו במסגרת צו הפיקוח.

האישום השלישי נמחק במסגרת תיקון כתב האישום.

כפי שתואר באישום הרביעי, שבמסגרתו הורשע הנאשם בעבירות הפרת צו פיקוח והפרת הוראה חוקית, ביום 18.12.24, לאחר שהנאשם שוחרר ממעצר שבו היה נתון עקב החשד להפרות



ובתנאי שיקיים את תנאי הפיקוח, הוא הוזהר על ידי קצין הפיקוח כי עליו ליצור עמו קשר מיד עם הגעתו לביתו. הנאשם לא יצר קשר עם קצין הפיקוח וניסיונות לאתרו בכל המקומות ברחבי הארץ המוכרים לקצין הפיקוח ולקרוביו של הנאשם, כמקומות שבהם הוא נוהג לשהות, עלו בתוהו. הנאשם לא ענה לשיחות טלפון של קצין הפיקוח ולא יצר עמו קשר עד שנעצר ביום 5.1.25.

2. חוות דעת פסיכיאטרית שנערכה בעניינו של הנאשם ביום 6.5.25 מלמדת כי הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית ממספר אשפוזים בעברו, מאובחן כחולה בסכיזופרניה ממושכת ולוקה במספר פראפיליות. עם זאת, בעת כתיבת חוות הדעת, הנאשם לא היה בשלב הפעיל של מחלתו, לא ניכרו אצלו סימני פסיכוזה פעילה, והוא נמצא כשיר דיונית ומהותית לעמוד לדין. צוין כי הנאשם אינו זקוק לאשפוז, אך זקוק להמשך טיפול מרפאתי בקהילה.

3. הצדדים הציגו הסדר דיוני שבמסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

4. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עונש הולם נפרדים לכל אחד מהאישומים: ביחס לכל אחד מהאישומים הראשון והרביעי ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שלושה ושמנה חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין ארבעה ועשרה חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש כולל בן ארבעה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם, את עברו הפלילי של הנאשם, את העובדה כי הוא הפר את תנאי הפיקוח בעקביות מספר לא מבוטל של פעמים, ואת העובדה שההפרות החלו זמן קצר מאד לאחר שהוטל צו הפיקוח. המאשימה הוסיפה כי שקלה את מצבו הנפשי של הנאשם כנסיבה המצדיקה הקלה בקביעת העונש בתוך מתחמי העונש ההולם, ותמכה עמדתה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם, אשר תמך אף הוא עמדתו בפסיקה, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל האישומים ולגזור על הנאשם עונש החופף את ימי מעצרו.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את הודאתו של הנאשם ואת החיסכון בזמן השיפוטי שבצדה, טען כי הפרות צו הפיקוח נשאו אופי טכני, ולא היו כרוכות בביצוע עבירות מין נוספות או בפגיעה אחרת בקטינים. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם ולהתייחס אליו ככזה המקים קרבה לסייג לאחריות פלילית. לחלופין ביקש ב"כ הנאשם ליתן למצב הנפשי משקל ממשי לקולא בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, וטען כי בשל מחלתו, השהות של הנאשם במעצר קשה עליו יותר מן הרגיל, וכי יש בכך כדי להוות היבט מחמיר של כל עונש שיוטל עליו.

6. חמיו של הנאשם, מר ש' ג', תיאר כי הוא מטפל בנאשם בעקביות ובמסירות מאז שנישא לבתו, תיאר את מצבה של המשפחה והוסיף כי הוא עצמו מכיר בחשיבות הפיקוח ומשתף פעולה עם המפקח, כי מעשיו של הנאשם נבעו מהעובדה שהוא הפסיק ליטול את תרופותיו. העד הבטיח



כי ידאג לכך שהנאשם ייטול את התרופות וכי אם לא יעשה כן, הוא ידווח על כך.

7. הנאשם עצמו תיאר כי השהות במעצר קשה לו וכי הוא נמצא במקום שאינו מתאים לו.

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם הורשע בריבוי עבירות צו פיקוח ובעבירה אחת של הפרת הוראה חוקית, אשר אמנם תוארו בשלושה אישומים שונים בכתב האישום המתוקן, ואולם מדובר בעבירות שבוצעו ברצף אחד שנמשך במשך כשלושה חודשים, יש ביניהן קשר ענייני וכולן בוצעו על רקע חוסר רצונו של הנאשם לשתף פעולה עם קצין הפיקוח וניסיון לחמוק מן הפיקוח. לפיכך, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות שבביצוען הורשע הנאשם.

9. צו הפיקוח נועד להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין על ידי עברייני מין שנשקפת מהם סכנה לפגיעה חוזרת. הפרות של צו הפיקוח פוגעות באפקטיביות של מנגנון הפיקוח על עברייני מין, ומלמדות על מידת הסכנה להישנות עבירות המין הנשקפת מהמפוקח.

תכליתה של עבירת הפרת הוראה חוקית היא להגן על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק, וביצועה פוגע באלה כמו גם במעמדן של החלטות שיפוטיות.

10. הנאשם החל להפר את תנאיו של צו הפיקוח סמוך לאחר שהצו ניתן, המשיך והפר אותו שוב ושוב למשך תקופה בת מספר חודשים, וגם שני ראיונות אזהרה שנערכו לו במהלך תקופה זו, ואף מעצרו בגין ההפרות, לא מנעו ממנו מלחזור לסורו. כל אלה מלמדים על הצורך בהרתעת הנאשם לבל ישוב ויפר את צו הפיקוח.

11. לצד זאת יש לומר כי ההפרות עצמן היו ברף חומרה נמוך, וכללו בעיקר חוסר שיתוף פעולה שמנע פיקוח אפקטיבי, ובאחד המקרים כללה ההפרה גם לבוש לבני נשים, שנאסר על הנאשם במסגרת צו הפיקוח והוא מהווה גורם מגביר סיכון. אמנם, ניתוק הקשר עם קצין הפיקוח למשך תקופה לא מבוטלת של זמן, גרם לכך שהנאשם למעשה לא היה תחת כל פיקוח, הגם שנשקפה ממנו סכנה מהותית לציבור, לנוכח היותו עבריין מין רצידיביסטי. עם זאת, בפועל לא בוצעו עבירות מין נוספות במהלך הפרות הצו, ולמרבה המזל הסכנה הגלומה בהפרות הצו לא התממשה.

12. כפי שעולה מתוך חוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה ביום 6.5.25, הנאשם לוקה במחלת נפש, ואולם בעת ביצוע העבירות לא היה בשלב הפעיל של מחלתו. עם זאת, מצבו הנפשי של הנאשם מקשה עליו, במידה מסוימת, להבין עד תום את הפסול שבמעשיו, ומקרב אותו קרבה מסוימת לסייג לאחריות פלילית הקבוע בסעיף 34ח לחוק העונשין התשל"ז-1977. בכך יש כדי להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם.



13. עיון בפסיקה מלמד כי בגין הפרות צווי פיקוח בעלות אופי דומה, הוטלו, ככלל, עונשים הכוללים מאסר בפועל, החל מתקופות מאסר קצרות ועד לשנת מאסר בפועל. ראו למשל ת"פ 37810-03-14 מדינת ישראל נ' מפראגה (נבו 13.4.14); ת"פ 37734-03-14 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 10.4.14); ת"פ 59379-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 18.5.20) והערעור עליו בע"פ (מחוזי ים) 7880-06-20 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 10.9.20); ת"פ (חי') 40855-06-22 מדינת ישראל נ' צבי וייסמן (נבו 20.7.2022); ת"פ (י-ם) 52899-02-22 מדינת ישראל נ' מהדב (נבו 11.7.24).

14. לנוכח האמור לעיל, בשים לב למספר העבירות שביצע הנאשם והתמדתו בסירוב לקבל את הפיקוח, אך גם לנוכח הקרבה לסייג לאחריות פלילית, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין חודשי מאסר ספורים ואחד-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

15. הנאשם כבן 44, ולחובתו שלוש הרשעות קודמות, שתיים מהן בעבירות מין, ואחת בעבירת החזקת סכין. לנאשם אין הרשעות קודמות בעבירות הפרת הוראה חוקית.

16. שקלתי לקולא את הודאת הנאשם במעשים וקבלת האחריות עליהם, לצד החיסכון בצורך להביא ראיות.

17. בעוד שמחלתו של הנאשם מקרבת אותו לסייג לאחריות פלילית ומהווה שיקול מקל בקביעת מתחם העונש ההולם, ככל שהדבר נוגע לקביעת העונש בתוך המתחם, יש לשקול את העובדה כי הנאשם סובל ממספר פראפיליות, כי מחלתו מקשה עליו להבין את הצורך בפיקוח ולשתף עמו פעולה, וכלל, יש בה כדי להוות גורם מגביר סיכון להישנות עבירות ולאי שיתוף פעולה עם הפיקוח. עובדות אלה מחייבות מתן משקל לשיקולי הרתעה אישית.

18. לצד זאת שקלתי את העובדה כי בשל מצבו הנפשי ונסיבותיו האישיות השהות של הנאשם במעצר עד כה הייתה קשה מעבר לרגיל, והיא מהווה כשלעצמה גורם מרתיע.

19. שקלתי קיומם של גורמי תמיכה בסביבתו של הנאשם, ובפרט את התגייסותו של חמיו אשר מבין, לדבריו, את חשיבות הפיקוח ושיתוף הפעולה עמו, וביקש לקבל על עצמו אחריות לעקוב אחר נטילת הטיפול התרופתי על ידי הנאשם ולמנוע ממנו מלהכניס את עצמו למצבי סיכון.

20. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם.



21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 5.1.25.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור אחת העבירות שבביצוען הוא הורשע.

22. אני אוסרת את פרסום סעיפים 2 ו-5 לגזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשפ"ה, 29 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.